

er det slet ikke sandt. Hvad dette Forhold angaar, er det slet ikke noget nyt, for vor Geværfabrik paatager sig Leverancer. Jeg mindes fra min Tid i Finansudvalget, at der var Tale om en stor Patronleverance til et andet Land, og saaledes har Fabrikken flere Gange arbejdet. Men hvad denne Sag angaar, blev der allerede i 1898 givet Tilladelse til, at Fabrikken maatte fremstille disse Ting. Bestillingen paa de 200 Geværer fandt Sted i September Maaned forrige Aar. Den kom fra Riffel-syndikatet, og det viste sig, at den udførtes efter Ordre af en Købmand i Hamborg. Der gaves Tilladelse til, at Fabrikationen fandt Sted, efter at det for Krigsministeriet var oplyst og der var givet Erklæring om, at Geværene ikke skulde gaa til nogen krigsførende Magt. Der er saaledes fra Krigsministeriets Side, saa vidt jeg kan skønne, ikke sket andet, end der kan ske under alle Forhold. Da der nu imidlertid er rejst Tvivl om, hvorvidt disse Rekylgeværer dog ikke alligevel skulde gaa til en krigsførende Magt, saa er Udførselen standset, og jeg tror ikke, der kan ske mere. Jeg tror, man kan berolige sig; Regeringen vil forhindre ethvert Skridt, der kan gøre os mistænkelige i Udlandets Øjne. At foretage saadanne have vi ikke Raad til og ikke Sind til. Det er min Overbevisning, at der vil i saa Henseende altid blive gjort alt, hvad der bør gøres.

Jeg ser ikke, der er Grund for mig til videre at opholde mig ved de faldne Udtalelser, thi almindelige Bemærkninger finder jeg ingen Anledning til at fremsætte i Dag, efter at vi i to Dage have drøftet den almindelige Stilling baade til disse Budgetter og til dansk Politik i det hele taget.

Birck: Jeg kan i det hele og store slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) har sagt i Dag. Der er kun et Par enkelte Punkter, hvor jeg vil gøre et Par Bemærkninger. Det er først og fremmest med Hensyn til den militære Klædefabrik ved Usserød. Jeg vil der gerne have Lov til at sige, at den militære Klædefabriks Budget bør ændres saaledes, at det viser sig noget mere rigtigt, blandt andet ved at det tages i Betragtning, hvor stor Beholdningen er paa de forskellige Tider, saaledes at man kan se det i det Øjeblik, man ønsker at sætte Arbejdslønnen, Tantiemen til Funktionærerne i Forhold til Overskuddet. Det vil da være nødvendigt, at Overskuddet er rig-

tig ansat, saaledes at man kan se, hvor stort et Overskud der er. Til den Ende anser jeg det for rigtigt og nødvendigt — og det gælder ikke alene for den militære Klædefabrik, men ogsaa ved Krudtværket og for Statsbanerne og for alle andre statlige Erhverv, overhovedet alle Vegne, hvor Staten er erhvervsdrivende og sælger til sig selv eller til Institutioner under Staten —, at Priserne sættes saaledes, som Staten kommer til at betale hos private. Jeg tror, det vil være det rigtige for, at man virkelig kan se Overskuddet, fordi det nu en Gang er det rigtigste, at man kan se, hvad der virkelig gives ud paa de forskellige Konti.

Med Hensyn til Socialdemokratiets Ændring om at forhøje Gratialerne med 4,500 Kr. maa jeg sige, at Arbejdslønnen der ude paa den militære Klædefabrik er nogenlunde høj, den er ca. 1,000 Kr. i Gennemsnit. Det, som det i Virkeligheden skorter paa derude, er snarere Arbejdstiden, som er for lang. Men da der jo i øvrigt er Præcedens for, at Arbejderne kunne vente en lignende Sum, og da der ingen Grund er til at holde fast ved 10 pCt. af Overskuddet som Gratiale, naar det Overskud, som angives, er ret fiktivt, vil jeg tillade mig selv at stemme for og anbefale mine ærede Venner ogsaa at stemme for denne Bevilling paa 4,500 Kr. som Gratiale til Personalet ved den militære Klædefabrik.

Der er en anden Ændring, som er stillet af Socialdemokratiet om at forhøje Bevillingen paa 16,000 Kr. til Munderingsgodtgørelse til de indkaldte ved Københavns Væbning med 39,000 Kr., altsaa med 250 pCt. Det foreslaas at forhøje de 50 Øre, de nu faa om Dagen, til 2 Kr. Jeg mener nu ganske ærlig, at dette er en ikke ringe Forhøjelse. Det er blevet mig oplyst, at en Væbningsuniform kan købes ny for 30 Kr. og brugt for 15 Kr. Det vil sige, at den Munderingsgodtgørelse, som nu gives, vil i det væsentlige være tilstrækkelig til Indkøb af en brugt Uniform, og jeg kan i alt Fald ikke gaa med til under denne Form at stemme for mere til Munderingsgodtgørelse, end hvad en ny Uniform koster. Jeg synes derfor, at det er for meget, som Socialdemokraterne foreslaa, at forhøje Munderingsgodtgørelsen til 2 Kr.; de burde tage dette Forslag tilbage, thi de bør i alt Fald ikke forlange mere, end hvad Munderingen faktisk koster. En anden Ting er, at jeg fuldstændig kan indrømme, at Københavns Væbning foraarsager en militær Udgift, som